Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 65 (317) ★ Sâmbătă 28 August 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Din nou la școală

Pe tablă e scrisă o socoteală simplă. Alături, un băiat slăbuț, cu ghete mari în picioare, cu hainele peticite și răspeticite, frământă rușinat creta în mâini. Nu-i grea socoteala, dar cum s'o rezolve? De unde să știe el să adune cifrele așezate, după o anumită ordine, unele sub altele? A lipsit mult dela școală și asta nu din vina lui. Acasă nu se găsește mâncare. Mic, așa cum e, e nevoit să lucreze pe la cine apucă, numai ca să capete un colțuc de pâine. Ș'apoi a venit iarna! Cu ce să te îmbraci? Doar desculț, prin omăt, nu poți veni la școală. Numai în zilele când tatăl stă acasă, îi ia el ghetele — și-așa destul de stricate — ca să poată ajunge la școală...

Cunoașteți și voi, dragi cititori, această imagine. Ea a fost transpusă pe pânză, cu mulți ani în urmă, de marele nostru pictor Octav Băncilă. In vremea sa, asemenea copii se întâlneau cu miile prin școli. Trudiți de munca zilnică, hărțuiți de foame și mizerie, desbrăcați în toiul iernii, ei n'aveau posibilitatea să-și însușească minunatele învățături ale cărților. Și mii și mii se adăugau an de an la numărul mare al neștiutorilor de carte.

Astăzi însă, guvernul și poporul liber al țării noastre nu-și precupețesc puterile pentru a asigura copiilor condiții bune de învățătură. De cum a început vara voi ați plecat la munte, la mare, în excursii. Și în timp ce voi vă odihneați, numeroși oameni ai muncii lucrau pentru voi. Școlile au fost curățate, mobilierul reparat. In tipografii s'au tipărit milioane de cărți școlare. Muncitorii din fabricile de creioane, de penițe, de tocuri s'au străduit să vă asigure un bogat stoc de rechizite. Acum totul este gata și vă așteaptă să începeți noul an școlar.

Veți începe un nou an de muncă. Trebuie ca, dela început, să vă însușiți cu temeinicie fiecare lecție în parte. Voi aveți asigurate toate condițiile ca să învățați bine. Nu uitați că lecțiile se leagă între ele ca verigile unui lanț. S'a rupt o verigă, s'a rupt întregul lanț. Unitățile, detașamentele și grupele de pionieri sunt chemate să dea tot ajutorul lor pentruca fiecare pionier să fie un fruntaș la învățătură.

Insușindu-vă cunoștințele, căutați să vă însușiți și priceperea de a le aplica în practică. Inchipuiți-vă că cineva ar aduna tot materialul necesar clădirii unei case dar nu știe cum să zidească, și nu e nimeni care să-l ajute. Tot materialul acela va fi sortit pieirii. Așa se întâmplă și cu cunoștințele. Atâta vreme cât n'ai să știi să le folosești în viață, să le pui în practică, sunt cunoștințe de prisos. Căci la drept vorbind ce nevoie ai de ele dacă nu știi să le folosești? Terenurile școlare experimentale, laboratoarele, excursiile, cercurile pe materii, iată câte posibilități aveți de a lega cele învățate cu practica.

Porniți dar, dragi cititori, în noul an școlar cu hotărîrea de a vă însuși temeinic noi cunoștințe.

Reintoarcere din vacanță

Desen de E. ZUKKERMAN

Pentru noul an școlar

— Gata băieți! Pentru astăzi ajunge. Mai avem și altceva de făcut.

Băieții se ridicară în picioare, privindu-se în tăcere. Coșurile pline cu roșii culese de pe lotul lor școlar se înșirau în linie în tot lungul stratului.

— Să mergem! Ne adunăm apoi cu toții în clasă.

Băieții știau prea bine dece trebuiau să se adune în clasă. Incă de dimineață hotărîseră să lucreze câteva ceasuri în grădină iar în restul timpului până la prânz să pună ordine în bibliotecă.

In scurtă vreme toți băieții erau în clasă. Popa Ion, bibliotecarul, aduse un braț de cărți dintre cele mai uzate.

— Astea trebuiesc neapărat reparate, altfel se pierd foile.

In tăcere băieții se așternură pe treabă. Câte unul scotea pe furiș radiera și ștergea câte un rând scris pe carte. Işi găseau probabil numele scris chiar de ei înșiși. Și nu doreau să se facă de rușine tocmai acum când trebuiau să curețe cărțile.

Spre prânz Popa Ion ieși din clasă îndreptându-se din nou spre bibliotecă.

— Ce-i cu cărțile astea? — îl întrebă tovarășul director.

— Le-am reparat tovarășe director. E darul nostru pentru noul an școlar.

In întâmpinarea noului an școlar, băieții dela Casa de copii școlari „Vasile Roaită" din Tecuci, au reparat în ziua aceea o sută de cărți din bibliotecă. In alte zile au reparat hărțile, tablourile și planșele, și au făcut să poată fi folosite 14 bănci socotite uzate. Acum, ei sunt gata pentru deschiderea noului an școlar.

Al. MIHU

Pionierii dela Casa de copii școlari „Vasile Roaită" din Tecuci, reparând cărțile dela bibliotecă.

Noroc bun, școală

Ei, școală dragă, bun noroc!
Da' știi că te-ai făcut frumoasă?
In curte n'ai gunoi deloc,
Ca'n farmacie e în clasă!

Dar nici noi nu stăm mai prejos...
Te-l fi'ntrebând (și ai dreptate):
— Cine's arapii ăștia? Poate
băieții mei? Nu-i mai cunosc!

Păi cred și eu, doar ne-am schimbat
Să spună munții cei prieteni,
Pe ce poteci n'am colindat
Prin stejăriș, făget și cetini?

...Cu fragi ne ospătam... Izvorul
Ne îngheța și cerul gurii...
Iar seara ne-adormeau în crânguri
Privighetorile pădurii...

Acum, primește-ne voinici
Și pușI pe fapte mari, nu șagă!
Ni-i sete, zău, să ne'ntâlnim
Din nou cu cartea noastră dragă!

Tu ne îndemni în bănci curate...
(Prea bine știm cum le-am lăsat:
„Impodobite" și „sculptate"...)
De-acum cu de-astea am gătat!

...Iuhu, băieți, veniți, veniți,
Din plai de munte, dela mare...
A clopoțelului chemare
A prins să sune, auziți?

Al. Ovidiu ZOTTA

Prin patria noastră dragă

EROU AL MUNCII SOCIALISTE

Era în preajma marii sărbători a lui 23 August. La mina din Petrila ieşea din şut vestita brigadă a lui Haidu Iuliu. Un tovarăş s'a apropiat zâmbind de tabla cu realizările sectorului şi a notat cu cretă treaba făcută în ziua aceea de brigada lui Haidu: o depăşire de 73 la sută. Depăşirea asta e însemnată în fiecare pătrăţel al zilelor acestei luni.

Haidu a pornit-o agale spre casă. Vremea frumoasă te face deseori să-ţi încetineşti paşii. Prin geamurile caselor răzbătea muzică veselă, dela radio. Deodată cântecele au încetat şi crainicul a transmis cu voce solemnă un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, prin care se acordă unor tovarăşi titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi... şi primul pe care l-a citit crainicul a fost chiar el, minerul Haidu Iuliu.

Această zi a înaltei răsplătiri a muncii sale, a fost una din cele mai fericite zile din viaţa Eroului Muncii Socialiste, Haidu Iuliu.

In ziua de 23 August, sportivii, alături de ceilalţi oameni ai muncii şi-au manifestat bucuria şi entuziasmul.

AUTOCAMIONUL ROMANESC „STEAGUL ROŞU“ 101

E pasionant să ghiceşti dintr'o privire marca autocamionului care trece în goană, prin faţa ta. Dar, atenţiune, amatori ai automobilelor; prin faţa voastră poate să treacă de-acum un autocamion pe care nu-l cunoaşteţi, doar de-abia a pornit pe drumurile ţării. Uite-l, chiar vine unul, să vedem ce are scris pe radiator... „S.R. 101“

Autocamionul „S.R. 101“ e noua realizare a industriei noastre socialiste. Are un motor puternic, „ZIS“, de 86 C. P. şi poate să ducă o încărcătură de 4 tone. Inainte de a porni la drum, autocamionul a avut un examen destul de greu. A trebuit să treacă peste cărări de munte, prin nisip, prin gropi. Examenul a fost trecut cu succes.

SUNT GATA ŞI EU

Sunteţi gata pentru noul an şcolar? Gata! — răspundeţi voi. Suntem gata şi noi! — răspund şcolile.

Iată ce povesteşte Şcoala de 7 ani, din comuna Bodeşti, raionul Piatra Neamţ:

„Clasele mele se vor umple în curând cu şcolarii mei dragi. Ştiţi ce şcolari am?! Numai o faptă de-a lor să vă spun. In vara asta au crescut 2.000 de viermi de mătasă. Ei, ce ziceţi? De asta vreau să-i primesc cum se cuvine. Nu te apropia aşa de mult de mine, că-s proaspăt văruită! Au fost aduse lemnele. Să vezi ce cald o să fie în clasele mele, la iarnă. Lemnele au fost transportate voluntar, de către ţăranii muncitori din comună. Să-ţi mai spun o veste. Până la 12 August s'au înscris să vină la mine toţi copiii care au vârsta să treacă prima dată pragul meu — şcolarii clasei a'ntâia. S'a făcut şi comanda manualelor... Deci, sunt gata şi eu pentru noul an şcolar“.

Din viaţa pionierilor sovietici

Vom învăţa bine împreună!

Dela 1 Septembrie anul acesta în toate şcolile băieţii şi fetele vor învăţa împreună. Publicăm astăzi scrisorile băieţilor şi fetelor care încă de pe acum se pregătesc împreună să întâmpine anul şcolar în noua lor familie şcolară.

Uşile şcolilor sunt în necontenită mişcare: se deschid, se închid. Fiecare copil e nerăbdător să afle în ce clasă a fost înscris, ce tovarăşi noi va avea. Cine ştie, poate că va avea ocazia să şi facă cunoştinţă cu vreunul dintre ei. Dar principalul este că la şcoală se desfăşoară acum vânzarea manualelor. Vitea Cocoriov şi Liza Mazurina şi-au şi cumpărat manualele.

— Ia te uită ce carte de citire vom avea — îi spune Liza lui Vitea. El cunoaşte acest manual de clasa III-a. Vitea a trecut în clasa VI-a. Ei sunt acum elevii aceleiaşi şcoli Nr. 211 din Moscova.

Buni tovarăşi

In clasa noastră băieţii respectă foarte mult fetele. Iar fetele noastre sunt bune colege şi minunate tovarăşe.

Intr'un timp începusem să capăt note proaste la limba rusă. Fetele s'au apucat să mă facă de ruşine, iar Vera Potapova şi Valea Gabanova au scris chiar despre mine la gazeta de perete, ba mi-au făcut şi o caricatură. Am fost cam leneş şi am rămas în urmă atât de mult la gramatică, încât mi-a fost greu apoi să mă mai descurc singur cu ea. Şi ce s'a întâmplat? S'a apucat să mă ajute Vera Potapova, care mă ironiza mai mult decât toţi. Atunci am înţeles că un adevărat prieten trebuie să fie şi sever şi grijuliu.

Boria TUROBOV
regiunea Arhanghelsc
raionul Lenschi şcoala din Irtovo

Vrem să lucrăm tâmplărie

Suntem foarte bucuroase că dela 1 Septembrie vom învăţa împreună cu băieţii. Acum şcoala noastră va avea multe cercuri noi. Noi n'avem de pildă, un cerc de tâmplărie, dar vrem să învăţăm a lucra tâmplărie şi credem că băieţii ne vor ajuta la aceasta.

La rându-ne le vom da ajutor băieţilor în munca de tineri naturalişti. In şcoala noastră acest cerc a activat bine.

Olea SMIRNOVA

Valea HARCEVA,
reg. Saratov, oraşul Volsk,
şcoala nr. 16.

Toţi împreună

Primăvara, fetele dela Şcoala de 7 ani de fete nr. 43 s'au pregătit să plece într'o excursie pe lacul Baical, însă nu ştiau să fotografieze. Dar la şcoala noastră de băieţi nr. 60 sunt copii fotografi, printre care şi eu; activăm cu toţii în cercul fotografic. Fetele m'au rugat să plece cineva dintre noi cu ele în excursie şi să fotografieze tot ce este mai interesant. Am plecat cu ele chiar eu. In această excursie am văzut multe lucruri interesante şi am avut ocazia să fotografiez aproape neîntrerupt.

Nu fusesem încă niciodată pe lacul Baical şi am admirat cu plăcere apa lui cristalină. Chiar la o mare adâncime vezi fiecare pietricică şi algele cu desene frumoase. Când am plecat, Baicalul s'a întărâtat. Valurile aruncau bărcile pe mal, iar vapoarele şi vasele de pescari se grăbeau să se adăpostească în golf.

Fetele dela Şcoala nr. 43 au organizat de mult un cerc de studiere a ţinutului natal şi fac nenumărate excursii. Ele au urcat pe vârful de munte Hamar-Daban, au vizitat multe peşteri din munţi, s'au căţărat pe două stânci înalte numite „Doi fraţi“, au călătorit pe fluviul Lena, au fost la hidrocentrala de pe Angara. Ele au chiar la şcoală un muzeu istorico-geografic. Ce nu se află acolo! Colecţii de minerale, adunate în excursii, ierbare şi gresii cu amprente de plante arhaice, cu desene făcute de oamenii primitivi. Aceste gresii le-au găsit pe malurile Baicalului, în peşterile din apropierea lacului.

Acum vom învăţa împreună şi vom studia împreună ţinutul nostru.

Grişa ANOKA
oraşul Ircutsk,
şcoala medie nr. 60

Ce să citim...

I. C. VISSARION: *Nuvele şi schiţe.*

— Cuconaşule!... strigă Portofel tare... mai încet, mă ameţesc.

Pe bicicleta lui legată de motocicleta boierului, omul strigă disperat. Strigă, dar boierul nu aude. Nu vrea să audă. Oamenii de pe moşie privesc speriaţi cum îşi bate joc boierul de slugă. Bietul om, abia îşi mai ţine echilibrul. Iată, au dispărut pe drum. Ce s'o fi întâmplat cu el? Hai să deschidem cartea şi să citim schiţa „La plimbare cu motocicleta“, să vedem ce s'a întâmplat cu Costică Portofel.

Oameni obidiţi ca Portofel, întâlneşti mulţi în cartea lui I. C. Vissarion. De-alungul paginilor, ei îţi devin dragi, apropiaţi. Viaţa lor necăjită, zugrăvită cu simţire şi măestrie de autor, suferinţele lor, grăesc despre nedreptăţile, răutatea şi lăcomia asupritorilor de odinioară.

F. COPÂLOV: *Povestiri despre chirurgi.*

V'aţi închipuit vreodată cum lucrează un medic? Munca lui e o adevărată luptă cu bolile care caută să se furişeze în organism. Operaţia trebuie făcută atent, cu grije, încet: dar e sigură. E sigură pentrucă acum ştiinţa medicală e mult desvoltată. Veţi întâlni în cartea: „Povestiri despre chirurgi“ pe N. M. Burdenco, un minunat medic sovietic care în timpul Războiului de Apărare a Patriei, a redat sănătatea multor ostaşi sovietici; veţi întâlni acolo şi pe Roentgen descoperitorul razelor X, şi pe mulţi alţi medici vestiţi. Autorul a descris în carte multe întâmplări din viaţa şi lupta acestor oameni care au reuşit să facă lucruri uimitoare, cum este operaţia de 45 secunde. Dacă citeşti cartea, îţi rămân neuitate răbdarea, curajul şi spiritul de sacrificiu al acestor oameni.

I. TAIŢ: *Prietenii Păcii.*

Se primise la poşta din Moscova, o scrisoare cu o adresă neobişnuită. Pe plic sta scris: „Moscova“. Atât. Nici adresant, nici stradă, nici număr. După multă chibzuinţă, funcţionarii poştei au deschis-o ca să se lămurească. Dar scrisoarea era... în chinezeşte. Mare încurcătură! Dar până la urmă tot s'au limpezit lucrurile. Şi voi puteţi afla povestea acestei scrisori, citind cartea: „Prietenii Păcii“ de I. Taiţ. Veţi mai găsi în ea şi povestea mărgeluşei albastre dela gâtul Nastei Vorobiova, a micului Anghelito din Madrid şi alte povestiri tot atât de calde şi emoţionate.

G. LAZĂROIU

Sfârşită-i vacanţa şi'n urmă au-rămas
Marea cu verde'nspumatu-i talaz.
Munţii cu clopote'nalte de brazi.
Râul cu argint şi râset în glas.

In şcoală din nou ne-adunăm ca'n alţi ani
Sub creanga bătrânului nostru castan
Ni-s tolbele pline de veşti şi poveşti
Din taberele noastre pionereşti.

Atâtea şi-atâtea în vacanţă-am trăit
In excursie pe munte ori la pescuit
Ei, haideţi prieteni deşertaţi-vă tolba...
Care începe cel dintâi vorba?

Povestiri din vacanţa de vară

Pe urmele trecutului

Ştiu că mulţi sunt pionierii care au călătorit în vara aceasta. Unii au străbătut zile întregi hăţişurile munţilor, alţii au colindat văile, dealurile. Noi însă am făcut o călătorie mai straşnică. Am călătorit în veacuri trecute. Cum? Staţi că vă povestesc îndată.

...Se arătase o zi frumoasă, o zi din acele de vară senine şi cu uşoare adieri de vânt. In faţa noastră peisajele se schimbau într'o goană nebună. Lăsasem demult în urmă pădurile de brazi şi fagi iar acum maşina ne ducea printre văile domoale ale raionului Târgu Neamţ. Deodată, pe o coamă de deal apărură în faţa noastră nişte ruine.

— Asta e, am ajuns! — strigară veseli copiii. Iată Cetatea Neamţului.

Am coborît din maşină şi am început urcuşul. Urcam şi ne închipuiam pe vremea lui Sobieski. Iacă aici, lângă această coastă şi-a oprit Sobieski armata, o armată numeroasă, victorioasă într'o luptă cu turcii. Sobieski şi-a pus în gând să cucerească cetatea dar iată că dinăuntru i se răspunde cu îndârjire de neînfrânt. Nici chip să ocupi cetatea. Şi mare a fost mirarea lui Sobieski când din cetate în loc de o armată numeroasă au ieşit doar câţiva plăieşi!

Lângă ruine am aflat noi câte ceva din istoricul cetăţii... Un tovarăş arheolog ne-a povestit că din cercetările făcute, se pare că cetatea n'a fost zidită de teutoni — aşa cum se credea până acum — ci că ar fi fost zidită de Petru Muşat. Ni s'a povestit apoi despre luptele lui Ştefan cel Mare, despre încercările altor domnitori închinaţi porţii, de a dărâma cetatea.

Am vizitat apoi mânăstirile vechi din împrejurimi. Intr'una din ele, am aflat că un egumen, Paisie, a adus dela Kiev o tiparniţă şi 60 de călugări meşteri tipografi. A fost printre primele tipografii din ţara noastră.

Spre seară am făcut un popas la Humuleşti, la vechea casă a lui Ion Creangă. Căsuţa mică, curată ca o iie, bine îngrijită, este astăzi muzeu. Se află aici buturuga lui Moş Chiorpec ciubotarul, „Sfântul Neculai" — al lui Moş Fotea, cojocarul satului, „calul bălan" pe care a mâncat pentru prima dată bătaie Smărăndiţa popii, sucala de făcut ţevi, furca lui „Ion Torcălău"...

In amurg am pornit-o spre satul nostru. Ne întorceam cu amintiri de neuitat, amintiri din vremuri de demult

Prof N. GAŞPARIC
Şcoala de 7 ani din comuna Bistriţa
regiunea Bacău

Alături de toţi

Goarna sună prelung. Din cabană ies în iureş copiii şi se răspândesc grupuri, grupuri. Se fac ultimele pregătiri pentru primul foc de tabără. La umbra tufişurilor de alun, a brazilor, se repetă cântece, dansuri. Numai în poieniţa unde s'au adunat gimnaştii e linişte. Copiii stau pe iarbă posomorîţi. Piramidele reuşesc de minune. Dar numărul de gimnastică nu se poate repeta lipseşte un băiat. Desigur tot Crâng...

★

S'a înserat. Unitatea s'a adunat în careu. Aliniaţi, pionierii urmăresc cu privirea steagul care coboară lin. Deodată privirile se aţintesc către cabana din spatele căreia se iveşte pe furiş un băiat. Cu capul plecat, păşind încet intră în careu. E linişte. Apoi se ridică o mână, alta şi alta...

— Trebue să vorbim aici despre Crâng. Nu mai merge aşa.

Şi Doina Chirculescu străduin-

du-se să pară liniştită, îl întreabă pe Crâng unde a fost.

— Păi... în sus... după smeură.

Unul după altul pionierii îl întreabă supăraţi:

— Cum, nu-ţi pasă că detaşamentul nostru ar putea să nu se prezinte bine la focul de tabără?

— Dacă ostaşii ar pleca care încotro, crezi că s'ar putea câştiga vreo bătălie?

— Noi ne îngrijorăm de fiecare dată când el dispare din tabără şi lui nici nu-i pasă de preocupările noastre!

★

Lumina se stinsese de mult şi în dormitor se coborîse liniştea. Doar de undeva, de lângă patul lui Crâng, se aud şoapte.

— Iţi dai seama, ne faci de râs! Unii te-au şi poreclit: „răsleţul!"

Cristel e prietenul lui cel mai bun. Au fost şi anul trecut în tabără. Şi uite, şi el îl mustră.

— Păi, eu doar ştiam exerciţiile!

— Nu-i vorba despre asta...

Şi discuţia continuă.

★

Au trecut două săptămâni de atunci. Se pare că toată lumea a uitat de adunarea aceea furtunoasă. Crâng a primit şi mai departe sarcini din partea unităţii.

Zilele în tabără trec repede, pline de bucurii. Copiii au plecat adeseori în excursii, au organizat întreceri şi jocuri sportive; uneori serile se adună toţi în jurul focului. Toţi împreună. Printre ei e întotdeauna şi Crâng Alexandru. Deseori îl vezi înconjurat de cei mici pe care-i uimeşte cu îndemânarea cu care execută figurile de gimnastică acrobatică.

Se pare că toţi au uitat... Dar Crâng n'a uitat.

— Ştii Cristel, au avut dreptate. Ii încurcam plecând aşa, când voiam. Şi ştii, acum când sunt mereu cu voi mi se pare şi mai vesel în tabără... E mai bine decât „răsleţ"...

Mihai NUDELMAN
instructor superior
tabăra Ministerului Sănătăţii
Poiana Stalin

Momente din Tabăra Internaţională dela Zăbala

Intr'o dimineaţă, conducătorul lotului de pionieri finlandezi, mecanicul Mäkinen Reino din Tammerfors, a ieşit în curte şi-a scos din buzunar termometrul şi... a văzut că nu-i mai poate folosi. In ţara celor o mie de lacuri, termometrul nu-i nevoie să aibă gradaţii peste 30°. Ori aici, temperatura a întrecut chiar de dimineaţă „maximumul" finlandez.

In ziua asta călduroasă foc, tabăra a pornit în excursie.

Osteneala urcuşului, jocurile sportive, dansul — i-au încălzit pe pionieri, mai ales pe finlandezi şi coreeni. Câţiva pionieri români pornesc îndată spre tabără şi peste puţină vreme se întorc gâfâind, cu câteva sticle cu apă rece.

Toţi privesc însetaţi apa, însă pionierii noştri, parcă ar fi înţeleşi, zic la fel:

— Nouă nu ni-e sete, daţi sticlele tovarăşilor coreeni şi finlandezi.

★

Acordeonistul taberei e Cristinoiu Nelu, din Bucureşti. Pipsa e o pionieră finlandeză, din Helsinki. Amândoi sunt tare îndrăgiţi în tabără. Pipsa e cunoscută ca fiind cea mai voioasă; iar Cristinoiu e cunoscut mai ales pentru acordeonul său, care deşi n'are 120 de başi, cum ar dori, răsună toată ziua şi răsună destul de bine

Intr'o zi, pe neaşteptate, faţa veselă a Pipsei s'a încruntat. N'a vrut să spună motivul. Nelu când şi-a văzut prietena întristată, s'a apropiat de ea — se'nţelege, cu acordeonul — şi a început să-i cânte melodia ei preferată: „Patria mea, Finlanda".

După primele acorduri Pipsa a început să zâmbească şi de atunci nici nu s'a mai întristat.

★

Un pionier român îşi schimbă cravata cu o finlandeză.

In Finlanda pionierii nu pot să poarte cravata decât foarte rar. La noi ea poate fi purtată oricând. Cravata pionierului român va ajunge în Finlanda şi acolo nu va mai putea fi purtată decât pe furiş.

Pionierul român va păstra cu drag cravata pe care prietena finlandeză a purtat-o înfruntând câteodată poliţia. Pioniera finlandeză va purta desigur şi ea, cravata prietenului dintr'o ţară liberă şi o va păstra cu drag oricâte greutăţi va întâmpina.

Amândouă sunt roşii. Şi deşi cea finlandeză e din pânză, iar cea românească din mătase — amândouă sunt părticele din acelaş steag.

Şerban VOICU

Intâmplare la colţul viu

Colţul viu dela şcoala din comuna Jurilovca, raionul Istria Babadag, are de multă vreme un acvarium: o cutie de sticlă destul de mare şi încăpătoare în care înoată în voie peşti de diferite soiuri. Aşa l-au apucat băieţii de când se ştiu ei şcolari. Băieţii aveau întotdeauna grijă ca apa să fie proaspătă şi peştii să aibă hrană îndestulătoare.

Dar o veste venită pe neaşteptate, îi făcu pe pionieri să uite şi de acvarium şi de tot. Se spunea că în curând pionierii vor pleca în tabără la Gura Portiţei, pe malul Mării Negre. Pregătirile n'au durat prea mult şi copiii au plecat pentru un timp mai îndelungat pe malul mării. De acvarium şi-au adus aminte abia după ce s'au întors. Dar vai, ce-au găsit! Acvariumul era acum gol. Probabil că între timp, neavând cine să-i hrănească, peştişorii muriseră şi fuseseră aruncaţi.

— Nu-i nimic, facem noi rost de peşte — vorbi Saşa Bodovschi. Lacul e aproape iar noi nu suntem începători în ale pescuitului. Ia să meargă vreo câţiva cu mine.

Până pe seară acvariumul a prins din nou viaţă. In apa limpede înotau guvizi, şalăi, ciortănică şi babuşcă, specii de peşti care trăiesc în lacul Razelm. Fără îndoială că băieţii erau grozav de mulţumiţi de această ispravă. Dar mare le fu mirarea când a doua zi găsiră toţi peştii morţi.

— S'or fi înecat, încercă cineva să glumească dar nu primi niciun răspuns.

Câte presupuneri n'au făcut copiii!... Să fi murit de foame? Asta nu se poate, era o singură noapte la mijloc. Să fi fost apa neprielnică? Nici asta nu poate fi crezută, doar au luat-o din lac unde trăiesc milioane de peşti. Dar atunci ce-a fost, cum de s'a întâmplat?

— Mă duc la întreprinderea piscicolă de stat, vorbi Saşa. Acolo trebuie să ştie careva cum se cresc peştii în acvarium.

Saşa s'a întors abia către amiază cu o carte în mână. Băieţii îl aşteptau încă la şcoală.

— Peştii noştri au murit axfixiaţi, rosti el cu aerul unui cunoscător. Aceste vorbe produseră o adevărată uimire. Băieţii ştiau prea bine că peştii respiră prin bronhii şi deci numai pe uscat s'ar putea axfixia. Dar în apă...

— Şi totuşi aşa este, îi lămuri Saşa. Ei trag oxigenul din apă şi dau afară bioxidul de carbon. Când oxigenul se termină s'a zis şi cu peştele.

— Ş'atunci ce-i de făcut?

— Nimic mai simplu. Pe fundul acvariumului punem nisip de râu în care sădim plante de apă. Frunzele plantelor absorb bioxidul de carbon şi dau în schimb oxigen. Cum vedeţi, plantele şi peştii se ajută reciproc!

Colţul viu dela Jurilovca n'a rămas păgubit de acvariumul său. In apa limpede, printre plantuţe se plimbă în voie peşti argintii sau arămii. Se vede cât de colo că le merge bine, altfel nu i-ar apuca atât de des zburdălnicia.

Gh. NEGREA

PRIMUL SALARIU

de NADIA TRENDAFILOVA

Ţac-ţac-ţac-ţac, — se aude ţăcănind maşina de tipărit. Razele soarelui străbat prin geamuri le cu gratii de fier şi aruncă o lumină neclară pe podeaua de scândură. Aplecaţi asupra casetelor, zeţarii culeg literele de plumb.

O rază de lumină se întinde şi ajunge până la cel mai îndepărtat ungher, unde începe să joace sfioasă în părul negru şi cârlionţat al unui băiat svelt. Degetele subţiri ale băiatului umblă fără greş prin nenumăratele despărţituri ale casetelor cu litere. In rama de lemn aşezată în faţa sa se înmulţesc rândurile, gândurile...

Ghiorghi nu lucrează de multă vreme în tipografie dar munceşte cu sârguinţă ca să-i ajungă pe cei mai buni zeţari. Toţi l-au îndrăgit. Degetele sale apucă cu dibăcie literele, ochii săi mari şi negri urmăresc cu atenţie fiecare rând Dar în timpul acesta se gândeşte cu nelinişte: „Am terminat numai două clase... şi am părăsit şcoala... Trebuie doar să-i ajut pe ai mei! Dar oare am să rămân fără învăţătură? Nu, aceasta nu se va întâmpla! Voi învăţa totuşi!".

Odată cu ţăcănitul monoton al maşinii, aceste gânduri pătrund tot mai adânc în mintea băiatului.

Azi e Sâmbătă, ultima Sâmbătă a lunii. Un clopoţel zgomotos anunţă sfârşitul zilei de lucru. Unul câte unul muncitorii se adună la birou ca să şi primească salariile.

— Ghiorghi Dimitrov! — strigă contabilul şi micul zeţar întinde sfios mâna, primindu-şi primul salariu.

Incet, banii se rostogolesc în buzunarul paltonaşului şi băiatul se îndreaptă bucuros către ieşire.

— Am să i dau mamei, — se gândeşte el ajungând în stradă. In ultima vreme ai mei au dus-o greu de tot... Trebue să plătim datoriile, căci ne-am împrumutat la mai toţi vecinii... Şi apoi, soră-mea are nevoie de pantofi.

Deodată vitrina unei librării îi atrage atenţia. Se opreşte, şovăie o clipă, şi-apoi intră în librărie.

Aranjate în rafturi, cărţile îl îmbie. Alege una, apoi o a doua... Stai, trebuie cumpărată şi cartea lui Cernâşevschi „Ce-i de făcut". Incet, numărul cărţilor cumpărate creşte.

Cu preţiosul pachet sub braţ, Ghiorghi se îndreaptă către casă. Până să ajungă în cartierul lucibunar se întunecă deabinelea. Intr'un târziu Ghiorghi păşeşte pragul casei unde îl întâmpină mama.

Băiatul vârî mâna în buzunar, adună banii şi-i întinse mamei:

— Iată, mamă. Am cumpărat şi cărţi...

...In nopţile lungi de iarnă, geamul casei de la marginea oraşului rămânea luminat până târziu. Aplecat asupra cărţilor, la pâlpâirea slabă a lămpii de gaz, Ghiorghi citea neobosit după o zi de muncă grea la tipografie.

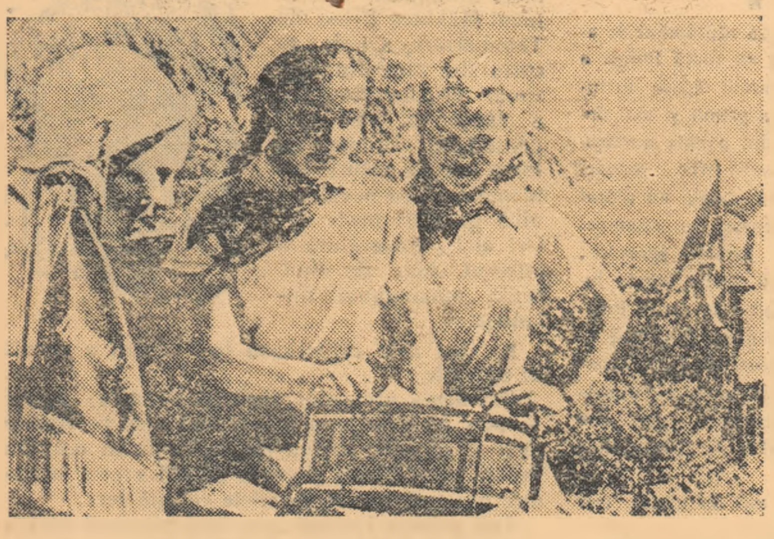
— Stinge lampa! se supăra tatăl său.

— Şi culcă-te odată, odihneşte-te! îl îndemna mama, îngrijorată.

— Eu, să vedeţi... nu mă pot culca atât de devreme. Trebuie doar să învăţ! răspundea hotărît Ghiorghi Dimitrov.

(Din „Drujinci").

In vacanţă

Pionierii bulgari petrec în fiecare vară zile minunate pe ţărmul însorit al Mării Negre.

Наш учитель

Слова О. ВЫСОТСКОЙ

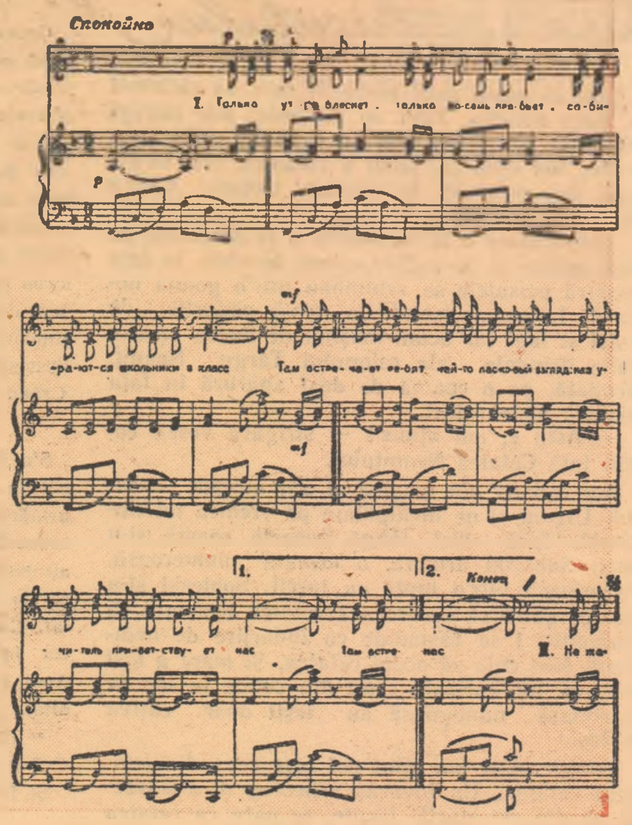
Музыка М. СТАРОКАДОМСКОГО.

Только утро блеснет,
Только восемь пробьёт,
Собираются школьники
в класс.
Там встречает ребят
Чей-то ласковый взгляд:
Наш учитель приветствует нас.

Не жалея трудов,
Нам помочь он готов
С каждым часом умнеть
и расти.
Как заботливый друг,
Он в просторы наук
Открывает пред нами пути.

Нас он учит всему:
Нас он учит тому,
Как с хорошею книгой
дружить.
Как в труде не отстать,
Как полезными стать
И Отчизне великой служить.

Дни за днями пройдут,
И года протекут —
Мы умчимся, как стая
орлят.
Мы расстанемся с ним,
Но в душе сохраним
Мы учителя нашего взгляд.

Dragi cititori

A trecut şi vacanţa cu excursiile ei plăcute, cu neuitatele ei focuri de tabără. Păşiţi cu bucurie în noul an şcolar, deschizând nerăbdători noile manuale ce vă vor dezvălui atâtea lucruri noi. Prietena voastră „Scânteia Pionierului" vă va întovărăşi şi dealungul acestui an şcolar ajutându-vă în muncă şi inveselindu-vă. Ingrijiţi-vă din vreme să vă faceţi abonamentele la gazeta „Scânteia Pionierului".

CONCURSUL DE JOCURI (seria a IV-a)

In atenţia participanţilor la concurs

Amintim că concursul nostru se compune din 6 serii de jocuri şi că se încheie în jurul datei de 15 Septembrie Participanţii pot trimite deslegările după fiecare serie apărută, sau toate odată, cel mult o săptămână dela apariţia ultimei serii Deslegătorii care vor obţine cel mai mare număr de puncte vor fi premiaţi. Premiile vor fi următoarele :

Premiul I : o minge de volei, cărţi, abonament la „Scânteia pionierului" pe timp de un an.

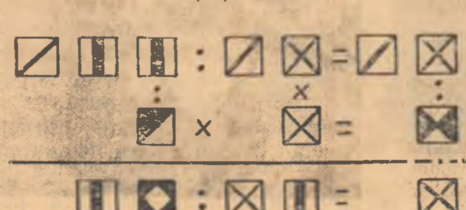
Premiul II : un serviciu de tenis de masă, cărţi, abonament pe timp de un an.

Premiul III : un toc rezervor, cărţi, abonament pe un an.

10 menţiuni în cărţi şi abonamente pe 6 luni.

Calcul enigmatic

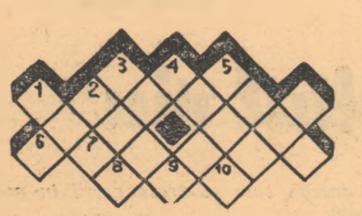
(4 puncte)

Inlocuiţi semnele cu cifre în aşa fel încât rezultatele operaţiunilor aritmetice să fie exacte.

Date încrucişate

(5 puncte)

1. Anul bătăliei dela Mărăşeşti

2 Primul an al cincinalului.

3. Ziua eliberării patriei noastre de către Armata Sovietică. — Impreună fac 9.

4. In acest an au luat fiinţă primele detaşamente de pionieri în ţara noastră.

5 Anul răscoalei lui Tudor Vladimirescu.

6 Anul războiului balcanic.

7. Apare în ilegalitate primul număr al ziarului „Scânteia".

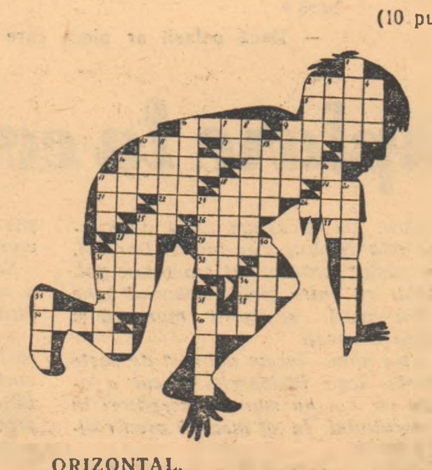
8. Zece prin... adunare. — Trei pătrimi din sută.

9 Nicolae Bălcescu a fost în fruntea revoluţiei din acest an.

10. Anul grevei dela Lupeni.

„La start"

(10 puncte)

ORIZONTAL.

2. Alergare în grup mare. 5. Ambarcaţiuni cu pânze. 6. Sport de apă. 9. Participant la probele atletice. 10. ...Deşliu. 12. Sport bărbătesc cu mingea. 14 Maestru al sportului şi campion naţional la săritura în înălţime. 15. Plimbări prin împrejurimi. 17. Jucător de fotbal în echipa de „pitici". 18. Boxer român. 19. Cântecul diapazonului. 21. 150! 22. Care e mereu codaşă. 24. La trăsură şi în sala de gimnastică. 25. In proverb, trebuie „bătută", ca să priceapă iapa. 26. T (noverb). 27. Negaţie. 28. Margini de caiac 29. Gen de cântec. 31. Naţionalitatea lui Zatopek (masc.) 32. Campion 33. Măsuri agrare. 34. Il găsiţi în penar. 36. Institutul de Cultură Fizică. 38. Ion Bălănescu. 39. Sportul nostru naţional. 40. Un ocol de stadion. 41. Cal putere.

VERTICAL.

1. Sport cu... plasă. 2 Parcurgerea unei cărţi. 3. Sportul îşi are unul bine determinat în dezvoltarea fizică şi morală a omului. 4. Termen la tenis de masă. 6. Cercuri agăţate de frânghii în sala de gimnastică. 7. Merge pe lângă cine, unde, care, câte. 8. Excursioniste. 9. Cu greu am reuşit ! 10. Astupă sticla. 11. Vestit conducător al Hunilor. 13. „...Pentru Muncă şi Apărare". 14. Gimnastică la... podea ! 16. E urmat de bătaia, sborul şi aterizarea la sărituri. 17. Echipă de fotbal din divizia A. 18 Poate fi de masă sau de câmp. 20. Probă atletică la care Zatopek deţine recordul. 23. Partidă nedecisă. 25. Barcă îngustă şi lungă. 28. Grupare a amatorilor de sport din şcoală. 30. Cantitatea de sare de pe cuptorul din povestea „Prostia omenească" de Ion Creangă. 31. Tot un soi de barcă. 34 Tragere la ţintă. 35. Un fel de baschet ...pe apă. 37. Linia de pornire.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii, tel 7 61.00, 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"